

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Copulata super tres libros De anima Aristotelis iuxta doctrinam Thomae Aquinatis

Lambertus <de Monte Domini>

[Köln], um 1486

Incipiunt tituli questionum trium librorum de anima

[urn:nbn:de:bsz:31-327210](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-327210)

Tabula

et sic iste vapor potest interficere hoies et non sonus. et quia p pluuia ista materia impeditur et debilitatur vel extinguitur. ideo cõter dicit quod tonitruum non est periculosum tempore pluuie.

Illios autem sensus

Hic ostendit Aristoteles qualiter alij sensus se habeant ad alia animalia. Et vult q alios sensus habet aial non ppter necessitatem sui esse. sicut habet gustum et tactum. sed ppter bene esse id est vt animal melius et conuenienter viuat sicut animal habet visum vt videat aliquid pcul p aliqd mediã qd e dyaphanũ et habet gustum vt sentiat delectationem in alimento capiẽdo gustum pprie. et habent aialia auditum vt eis aliquid significetur. quia per auditum audiunt sermones aliorum. et sic habet linguam vt sonando significet suas affectõnes alteri. Hoc tamen differenter in homine et alijs animalibus contingit. quia alia animalia faciunt voces illiteratas. vt in capitulo de voce dictum est in secundo huius in quo excedit homo alia animalia et naturalia ppter perfectionem nature sibi a deo collate qui super omnia est benedictus in seculorum secula Amen.

Notata diligenter visa et p uigili cura auscultata circa tres libros de Anima Aristotelis Lamberti de monte artiũ magistri ac sacre theologie professoris iuxta doctrinam insignis et sancti doctoris Thomae de Aquino ordinis fratrum p dicatorum explicauit feliciter.

Incipiunt tituli q

stionũ trũ librorũ de aia fm numerũ foliorũ assignati. Et in primo folio habet figura que pncipalem materiam totius libri in se comprehendit.

Questiones p hemicales

Utrum de anima sit scia. folio.	ij.
Utrum scia de anima sit vna.	ij.
Utrum scia de aia sit p hysicalis.	ij.
Cui pti p hie subordinet ista scia.	ij.
Quẽ ordinẽ habeat liber de aia inter libros p hyscales.	ij.
Quid sit subiectum librorũ de anima.	ij.
Utrum ois scia speculatiua sit bona et honorabilis.	ij.
Quotuplex sit bonum.	ij.
Utrum omnis noticia sit de numero bonorum honorabilium.	v.
Utrum in artibus possint inueniri due iste conditiones dignitatis.	v.
Quis istorum motus certitudis sit dignior alio.	v.
Quare Aristoteles vocat sciaz d aia historiam.	v.
Utrum historia de aia sit in p mis ponenda.	v.
Quo se hnt ad dignitatẽ et certitudinẽ methaphisica. mathematica et p hysica.	vi.
Utrum scia libri de aia valeat ad oem sciaz.	vi.
Quare Aristoteles ponit i p hemicio tm duos modos inuestigandi qd quid est.	vij.
In quo genere sit anima.	vij.
Utrum actus et p oia multũ differant.	vij.
Utrum ois aia sit eiusdẽ spẽi cũ q libz aia.	ix.
Quare Aristoteles mouet dubitationem circa vnitatem diffinitionis anime.	ix.
Utrum sit danda vna cõis diffinitio aie.	ix.
Ex quot motibus fuit Plato motus ad ponendum ydeas separatas.	ix.
Quo possumus venire in cognitionẽ istorum vniuersaliũ. s. i. noticia vltis i re añ re et post re.	x.
Utrum ista tria vltia distinguant realitẽ et moralitẽ.	x.
Utrum vniuersale sit generabile.	x.
Utrum rõ aialis fm vnũq d qz animal sit altera et altera.	x.
Utrum accidentia magnã partem conferant ad cognoscendum qd quid est.	x.
Utrum actus necario diffiniat p suũ subiectũ.	xij.
Utrum diffinitões dyaletice sint caste et vae.	xij.
Utrum aia sit sepabilis a corpore.	xij.
In quo p dicatione sit ira.	xij.
Sequitur primus de aia fm cões p hys. Et habetur qm ad principalia puncta in duobus folijs scz in. xiiij. et in. xv. vbi specialiter notantur nouẽ auctõitates. Reliqui sũt d etozibz auctõz	

Sequit̄ secundus de aia solto. xv. i fine.
 Sub quo mēbro lbe cōtineat aia xvi.
 Quare in pncipio scdi ponit̄ diuisiones ex par
 te corpis. cū tñ aia nō sit corpus. xvi.
 Utz diffinitio aie sit bene assignata. scz Aia ē
 actus primus rē. xvii.
 Utz distinctio q̄ est in vna aia rōnali fm ml
 tos gradus pfectionis sit realis. xix.
 Utz ex corpe et aia fiat vnū et qñō. xix.
 Quare Aresto. posuit istā dubitatōem. xix.
 Utz aia vniat̄ corpi absq; media dispōne. xix.
 Utrū aia vniat̄ corpi mediate sp̄. xix.
 Utrū i diffinitōe aie phisicū debeat pcedere or
 ganicū vel econtra. xx.
 Utrū in diffinitione aie debeat addi vitā ha
 bentis in potentia. xx.
 Quare sepata forma substāiali alicui rei res
 non manet nisi equiuoce. xx.
 Quare nō ponit̄ in diffinitione aie. Aia ē act⁹
 corpis hñtis vitā in actu. xx.
 Quō scda diffinitio tetragonismi dicit causaz
 primam. xxi.
 Utrū ps recisa ab aiali sit aial xxi.
 Utrum anima sit in toto tota et in qualibet
 eius parte tota. xxi.
 Utrū aia vegetatiua. sensitua. z intellectiua
 sint vna anima vel plures aie xxi.
 Utrū in generatiōe hois sint multe forme sub
 stantiales sibi inuicē succedentes. xxi.
 Utrū aia rōnalis debeat esse in corpe corrupti
 bili sicut in ppria materia. xxi.
 Que sit scda diffinitio anime. xxv.
 Quō ista scda diffinitio demonstrat p̄mā. xxv.
 Que istarum diffinitionū sit materialis z que
 formalis xxv.
 Quot sunt anime et quot gradus vite et quot
 genera potentiarum. xxvi.
 Quare vocant̄ genera potentiarū xxvi.
 Que sit rō ordis illoz genēz ponaz. xxvi.
 Utrū plures sint pone i aia. xxvi.
 Quot sint pone aie rōnal corpis p̄ncte. xxvii.
 Utrū pone aie distinguant̄ ab aia. xxvii.
 Utrū potentie anime sint in anima vt in sub
 iecto. xxvii.
 Utrū pone aie fluat̄ ab ipa aia. xxvii.
 Utrū edueniente anima rōnali ania sensitua
 corrumpatur. xxvii.
 Quare in quibusdā aiatis repit̄ vegetatiuū si
 ne sensitino. xxvii.
 Quare tact⁹ inuenitur in omni animali z nō
 alij sensus. xxix.
 Quare intellectiua vocat̄ vltimū et minimū
 in textu. xxix.

Utz pone aie distinguat̄ p act⁹ z obiecta. xxx.
 Utrū pone sensitue in diuersis aialib⁹ diuer
 sarū sp̄z sint vni⁹ sp̄i vel non. xxx.
 Utz naturalissimū opoz in viuētib⁹ sit ge
 nerare sibi simile. xxx.
 Quis sit ordo actū aie vegetatiue. xxxi.
 Utrū homo posset dici finis oim rez. xxxii.
 Utrū aia sit causa z principū corpis in tripli
 a genere cause. xxxii.
 Utz i oib⁹ eodē mō sumat̄ iursū z rēorsū. xxxii.
 Utrū calor qui est causa nutritionis sit causdē
 speciei cum calore ignis. xxxii.
 Utrū oia a fine appellari iustū sit. xxxii.
 Utz tñ tres sint pone aie vegetatiue xxxii.
 Utz ad oēs nutritōem scq̄tur augmentatō. xxxv.
 Quot sunt in nutritōe z quid significat nu
 tritio. xxxv.
 Quē ordinē habeat pone vegetatiue xxxv.
 Utz iste pone vegetatiue in diuersis aiatis
 sint vni⁹ speciei vel diuersarum. xxxv.
 Utz sensus sit virtus passiuā. xxxvi.
 Utrū ebrietas impediāt sciam. xxxvi.
 Utz scia acq̄rat p motū aut p aliatōes. xxxvi.
 Utrū vniuersalia sint in aia. xxxvii.
 Quare Aresto. p̄ius determinat̄ de sensibili
 bus q̄ sensibus. xxxvii.
 Quare visus et tactus p̄cipiūt ista duo sensi
 bilia. s. magnitudinē z figurā z n̄ alij sens⁹ xxxvii.
 Que sit rō q̄ triplex est sensibile. xxxix.
 Utrū in potentis aie sit ordo. xxxix.
 Utrū vna potentia anime oriatur ex ania me
 diante alia. xl.
 Quid sit obiectū visus. xl.
 Utrū lumē requirat̄ ad videndū ppter colo
 res aut ppter medium. xl.
 In quo pdicamento sit dyaphaneitas. xli.
 Utz ista dyaphaneitas in diuersis corpibus
 sit vni⁹ speciei. xli.
 Utrū lumē et color differant specie. xli.
 Utrū lumen sit corpus. xli.
 Utz lumē equaliter repiat̄ in oib⁹. xli.
 Quare color p̄t̄ mouz mediū q̄ sc̄siu⁹ ibidē
 Utrū color sit vni⁹ sp̄i fm q̄ est i obiecto me
 dio et organo. xli.
 Utrū sensibile positum supra sensus faciat sen
 sationem. xlv.
 Quare Aresto. i scdo de aia determinat̄ de genera
 tione soni et nō de generatione obiectoz alioz
 sensuum. xlv.
 Quare non dicimus audio aerem cum tamen
 in aere sit sonus subiectiue. xlv.
 Utrum sonus perueniat ad auditum per mo
 tum localem. xlv.

Utrū sonus sit forma naturalis.	xlvi.	Quare nō est aliq̄s hūi ^o i volūtatē inclīnās ad bonū sic ē hūi ^o intellect ^o inclīnās ad vēr. lxiij.
Utrū sonus echon sit sonus.	xlvi.	Utrū ex textu posset elici q̄ sit aliq̄s sensus alti or sensu cōmuni lxiij.
Utrū son ^o echon sit idē son ^o cum sono principi- pali.	xlviij.	Utrū intellectus posset velari p infirmitatē passionem aut somnum. Ibidē
Utrum sonus echon fiat in aere realiter vel in- tentionaliter.	xlviij.	Utrū diffinitō fatāsic sit bñ assignata. Ibidē
Utrum sit idem sonus qui p̄cipitur in aurib ^o dīnātorum audientium	xlviij.	Sequit ^r tertius de anima folio. lxiij.
Que sit rō q̄ ista tria scz continuitas melodia et discretio requiruntur ad vocem	xlviij.	Que sit rō ordinis q̄ pōne intellectue p̄cedētē potentiam fm locum motiūā lxiij.
Quorū modis differant son ^o et vox.	xlviij.	De q̄ dēterminat i isto tercio libro. Ibidē
Quare solum aīalia habentia calidū sangui- nem faciunt sonum vocem	xlviij.	Quare Aresto. dicit in principio tercij De par- te anime. Ibidē
Utrū diffinitio vocis sit bñ assignata.	lxij.	Quare Aresto. mouet q̄stionē de separatōe itelle- ctus et nō soluit eā et q̄no debet solui. lxx.
Que sit cā q̄ hō habet p̄auū olfactū.	lxij.	Utrū intellectus sit sepabilis ab alijs potētīs magnitudine. i. loco et subiecto. lxx.
Que sit causa q̄ homo hz maius cerebrū q̄ a- lia animalia.	lxij.	Utrū postio anaragori aliq̄lit possz eē p̄a ibidē
Quare hō hz calidissimū cor inf cetera aīalia. l.		Que errorē excludit Aresto. cū dicit aiām esse locum specierum. lxxi.
Quare hoīes iudicant potius ingeniōsi penes tactū q̄ penes alios sensus.	l.	Utrū spēs intelligibiles sp̄ maneat i intellectu vel vtrū ille spēs sic recepte corrumpat. lxxi.
Quare magis sumunt dūne odorū penes dis- cretiōnem saporū q̄ penes qualitates tangibi- les cum ille sint nobis notissime.	l.	Utrū aīa debeat plus dici separata a corpore vtrū intellectus. Ibidē
Utrū odores sint in aere realit ^r i rētionalit.	li.	Utrū itellec ^o possibil ^r sit sba separata. Ibidē
Utrū tact ^o sit vn ^o sensus vel plures	liij.	Quorū dispositōes p̄t hūe intellect ^o nō lxxij.
Utrū aer sit humidior aqua.	liij.	Quare Aresto. dicit i textu q̄ itellec ^o hñs spēm nō sit eodē mō i pōna sic an addiscere lxxij.
Utrum inter duo corpora se tangentia necesse sit esse medium.	liij.	Utrū spēs itelligibil ^r sit sba vel accūs. lxxij.
Quare sensus sit virtus in organo.	lv.	In quo p̄dicamēto sit illa forma accūs. lxxij.
Quare sensus p̄nt distingui p organa.	lv.	Utrū idē sit cētū. i. natura et suppositū. lxxij.
Utrū sint q̄nq̄ sensus exteriores	lvij.	Utrū quiditas rei materialis sit obiectū nō/ stri intellectus. Ibidē
Utrū visus videat se videre.	lvij.	Quare nō intelligim ^o p̄mo spēm sp̄calissimā p̄ imaginē sed ens. Ibidē
Utrū necesse sit ponere aliq̄s sens ^o iterioros.	lvij.	Utrū singulare possz r̄gnosci p̄ nō itellec ^o . lxxij.
Utrū necesse sit ponere plures sensus interior. res vel vtrū sit tm vnus sensus interior.	lvij.	Utrū eodē mō r̄gnoscat nata et suppositū. ibidē
Utrū p̄t haberi ex Aresto q̄ sint quattuor sens ^o interiores.	lix.	Quorū errores excludit Aresto. p̄ hoc q̄ dicit i tellectū nostrū eē sicut tabulā rasam. lxx.
Quid sit obiectū sensus cōis.	lix.	Utrū scie sint nobis cōcreate. Ibidē
Qui sint actus istoz sensuum.	lix.	Utrū in his que sunt sine materia idem sit in- telligens et qd̄ intelligit. Ibidē
Quot sunt act ^o virtutis cogitatiue.	lix.	Utrū intellectus sit p̄ se intelligibilis. Ibidē
Quid sit spēs et quid intentio.	lix.	Utrū aīa intelligat se p̄ suā essentiā. lxxi.
Ubi sint organa istoz sensuum iteriorū	lix.	Quid sit habit ^o itellec ^o et vñ oriat. lxxi.
Utrū fatāsic sit vna pōna ab alijs distincta.	lx.	Quomodo cognoscat habitus. Ibidē
Utrū sensus interiores sint perfectiores interi- oribus.	lx.	Quō cognoscat actus intellectus. Ibidē
Utrum argumentum antiquoz quo p̄bant in tellectū esse sensum valeat.	lx.	Utrū itellec ^o possz itelligere actū volūtatē ibidē
Utrū voluntas augeat in hoībus.	lx.	Utrū spēs intelligibilis sit id qd̄ intelligit vel id quo aliquid intelligit. lxxij.
Quis dicat pater viroz et reoz	lxi.	De intellectu agente q̄no p̄bat q̄ ipm ponere sit necesse. Ibidē
Utrum corpora celestia possint agere in nostruz intellectum.	lxi.	Quot sunt opationes intellectus lxxij
Quare Aresto. enumerat solum tria principia cognoscendi	lxxij.	

Que opatio intellectus agens sit eamior ibi de.
 Utrum lumē intellectus agentis requirat propter
 mediū vel propter fantasmatā lxxij.
 Utrum species intelligibiles efficiantur in aīa me
 diantibus formis separatis ibidem
 Utrum intellectus agens et possibilis sint distin
 cte potentie. lxxij.
 Quot noīb⁹ noīat An⁹ intellectū agēte lxxij.
 Quattuor sūt dīdēs intellectūs agēs. Ibidē
 Utrum intellectus agēs sit idē in oīb⁹. lxxij.
 Utrum iste potentie inueniantur in substan
 tijs separatis. lxxv.
 Utrum necesse sit ponere in aīa rōnali intellectū a
 gēte supposita opinioe Platonis. lxxv.
 Utrum aīa possit esse p se subsistēs. ibidem
 Utrum aīa rōnalis sit incompatibilis. lxxvi.
 Utrum aīa separata possit agnoscere singlana. lxxvi.
 Utrum poīe aīe maneat i aīa separata lxxvij.
 Utrum habitus scientie acquisite maneat in a
 nima separata a corpore. ibidem
 Utrum ista sit vera vel falsa dyameter est syme
 ter. lxxvij.
 Utrum due operationes intellectus reperiant
 in substantijs separatis. ibidem.
 Utrum intellectus noster prius intelligat di
 uisibile vel indiuisibile. ibidem
 Utrum tres sint opatōes intellectus. lxxix.
 Que istarū opationū sit pfectior. ibidem
 Utrum rō et intellectus sint vna poīa. ibidem
 Quotupliciter possit illa propositio intelligi. ne
 quaq; intelligit aīa sine fantasmate. lxxx.
 Quid sit fantasma ibidem
 Utrum intellectus practicus et speculatiuus
 sint vna potentia. ibidem.
 Utrum sint plures potentie imateriales i ani
 ma q; tres. lxxxi.
 Utrum in hac vita possimus intelligere sub
 stantias separatas. ibidem.
 Utrum possimus reuenire in cognitionē substā
 tiarū separatarū ex rebus materialibus lxxxij.
 Dīo debet intelligi ista autoritas. scientie se
 cantur sicut et res. ibidem
 Utrum i aīa intellectia sit aliq; memoria. lxxxij.
 Utrum memoria intellectia sit eadē cū intellectu. Ibidē
 Utrum necesse sit aīam intelligere cū cōuersio
 ne ad fantasmatā. Ibidem
 Utrum cognitō intellectia depēdeat a sensu. lxxxij.
 Utrum anima separata a corpore intelligat sub
 stantias separatas. Ibidem
 Utrum anima separata a corpore intelligat oīa
 naturalia. Ibidem. lxxxij.
 Utrum anima separata cognoscat ea que agn
 tur in hac vita. Ibidem

Quid sit poīa localis motū i aīalib⁹. lxxxv.
 Que sit dīna inter incōtinentem et intēpe ra
 tum. lxxxvi.
 Quare sub intellectu pōt pphēdi fantasma. Ibidē
 Quare appetitus non mouet sub rōne intel
 ctus. sicut intellectus mouet sub rōe appetit⁹. Ibidē
 Utrum voluntas moueat intellectū vel intel
 lectus voluntatem. Ibidem scz. lxxxvi.
 Utrum intellectus sit nobilior voluntate vel
 econtra. Ibidem
 Dīo differenter se hnt ad cognoscendum res
 sensus exterior. sensus interior intellectus crea
 tus. et intellectus diuinus. lxxxvij.
 Utrum rebellio inferioris appetitus et supio
 ris sit naturalis vel cōtra naturā. lxxxvij.
 Utrum appetit⁹ sit spēal poīa anie Ibidem
 Utrum i oīb⁹ reb⁹ creatis sit idē appetit⁹. Ibidē
 Dīo diuidat appetit⁹ q; ē poīa aīe. lxxxvij.
 Utrum appetitus sensitiuus bñ subdiuidat i cō
 cupiscibilem et irascibilem lxxxvij.
 Utrum iste due opatōes spectant ad vna po
 tentiam. Ibidem.
 Que sint obiecta istorū appetitū Ibidem
 Utrum sit aliquis appetitus intellectiuus cōca
 piscibilis et aliquis irascibilis. lxxxix.
 Utrum sit similitudo in motu aīalū. et in motu
 vniuersi. Ibidem
 Quid sit pncipiū mot⁹ localis i aīalib⁹. Ibidē
 Utrum virtus irascibilis et cōcupiscibilis mo
 ueant a rōne et obediant ei. xc.
 Utrum appetitus sensitiuus moueat volunta
 tem. xc.
 Utrum homo sit liberi arbitriū. Ibidē
 Utrum liberū arbitriū sit spēal poīa aīe. xc.
 Quotuplex sit tps in reb⁹ generatis. xc.

Explicet tabula oīm questio
 nū huius libri de aīa.